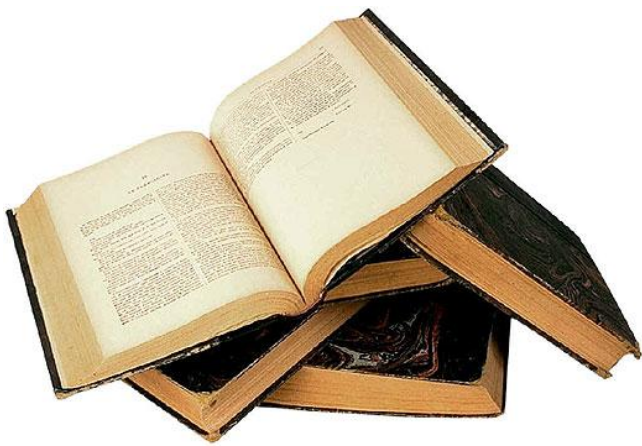

Яворський Стефан (1658-1722)

Підготувала :
Бурак Анжела
група ПО45

Стефан Яворський

Семен Іванович Яворський- народився в містечку Яворі (тепер Львівська область). Початкову освіту Семен Яворський здобув, ймовірно, у братській школі в Турці або в Яворі. Вже в той час він отримав добру освіту, знання латинської та давньогрецької мов, умів писати вірші латиною.

1673 року Яворський вступає в Києво-Могилянський колегіум. У колегіумі мав добрі успіхи з усіх дисциплін.

Вирішивши удосконалити освіту, Яворський їде до Львова, де вступає до Львів-ського єзуїтського колегіуму, перед цим прийнявши уніатство.

Провчившись рік у Львові, удосконалює освіту в колегіумах Любліна, Познані, Вільно, в яких бере участь у філософських диспутах, вивчає філософські курси відомих у той час професорів філософії

У Вільно Яворського за великі успіхи в науці призначають на посаду керівника «Конгрегації пресвятої Діви».

Яворський прийняв чернецтво під іменем Станіслава, але невдовзі, виступивши з критикою окремих положень католицизму, викликає цим невдоволення святих отців, залишає Вільно й повертається до Києва, де 1698 року зрікається уніатства і складає іспити перед духовною владою та професорами Колегіуму на магістра вільних мистецтв філософії і теології.

З того року викладає у класі поетики, пише вірші та складає орації. Згодом укладає власний курс філософії. Стає популярним у Києві оратором і поетом, знайомиться з гетьманом Іваном Мазепою. У 1689р.написав панегірик «ЕCHO»,присвячений гетьманові І.Мазепі. Яворський в роки викладання написав також твори з догматики «Про святу Трійцю» та «Про церкву». 1700 року Яворського висвячено на митрополита Рязанського та Муромського. 1702 року він стає екзархом та місцеблюстителем всеросійського патріаршого престолу. В той час починаються його суперечки й незгоди з Феофаном Прокоповичем. 1715 року закінчив головну свою полемічну працю «Камінь віри»

1721 року Яворського призначено главою Священного Синоду Російської православної церкви, але, вже тяжко хворий, він майже не брав участі в його роботі, фактично керував Синодом віце-президент Феофан Прокопович.

Помер Стефан Яворський 24 листопада 1722 року.

Поховано його у Переяславі-Рязанському, у Донському монастирі, під церквою Стрітення.

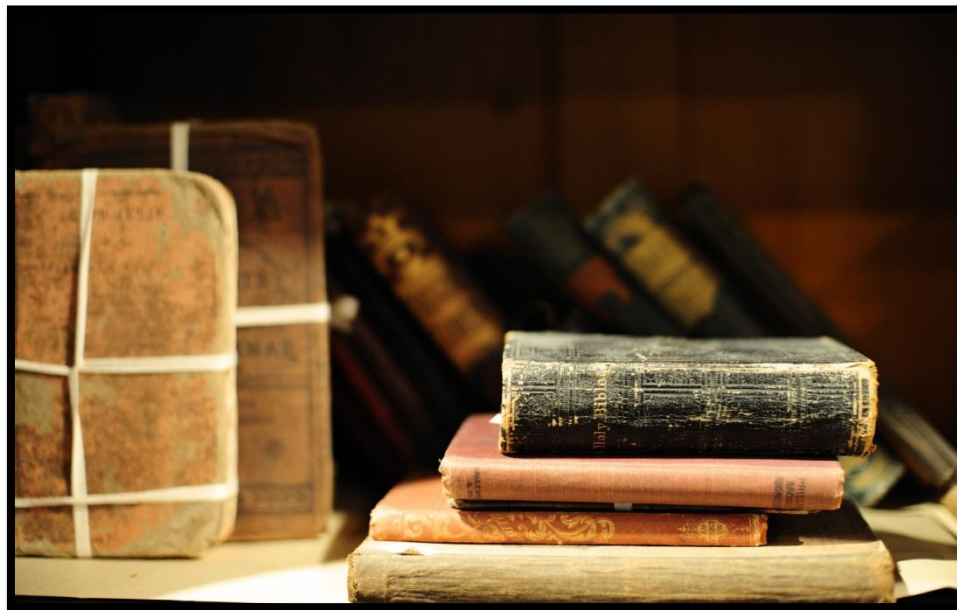

Яворський залишив багато проповідей ,
трактатів, віршованих творів, між ними
видані окремо :

“Виноград Христов..” (1698р.)

“Камінь віри...”(1729р.)

“ Знаменія пришествія антихристова...”(1748р.)

ПОЛОЦЬКИЙ СИМЕОН (1629- 1680р.)

Полоцький Семеон

Самійло Омелянович
Полоцький - письменник,
проповідник, громадський і
церковний діяч, педагог.
У 40 — 50-х роках XVII ст.
навчався в Києво-Могилянській
колегії та польській єзуїтській
колегії м. Вільно. Війна Речі
Посполитої з Московською
державою, що почалася 1654 р.,
завадила С. Полоцькому
довчитися. У червні 1655 р.
після захоплення російськими
військами Вільно він
повертається в Полоцьк, де
приймає монашество в
Богоявленському монастирі.

Під час навчання Віленської єзуїтської академії в першій половині 1650-их років С. Полоцький вступив в греко-католицький орден святого Василя Великого. Близько 1656 С. Полоцький повернувся в Полоцьк, прийняв православне чернецтво і його нагородили ордином «Володимира Святого». При відвідуванні цього міста в 1656 Олексієм Михайловичем, Симеону вдалося особисто піднести царю привітання «Метри» свого твору.

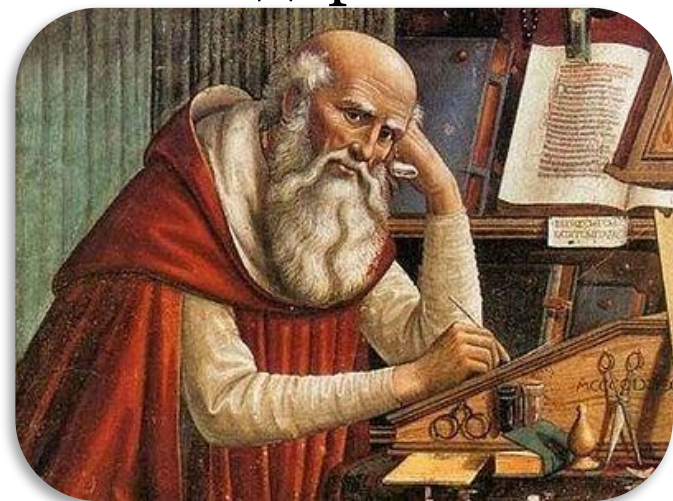
В цей період почав писати декламації — вірші на честь якоїсь визначної події. Весною 1664 р.

С.Полоцький переселяється в Москву, де провадить широку культурно-освітню та літературну діяльність. Організовує в Законоспаському монастирі латинську школу. Брав активну участь у боротьбі зі старообрядцями.

За дорученням Великого московського собору написав богословський трактат «Жезл правління» (1667).

З цього ж року став вихователем і вчителем царевича Олексія, а після його смерті — царевича Федора й царівни Софії.

1678 р. організував Верхню друкарню в Кремлі, не підлеглу церковній цензурі.

Літературний доробок Симеона Полоцького великий за обсягом і жанрово розмаїтий. Писав поезії філософсько-богословського змісту. Але в центрі уваги автора знаходиться людина, питання її сутності, призначення та виховання. Проповіді Симеона Полоцького видані в збірниках «Обід душевний» (1681) і «Вечеря душевна» (1683). Вірші Симеона Полоцького зібрані у двох рукописних збірниках — «Вертоград многоцвітний» (1678) і «Рифмологіон» (1678 — 1680).

Перу Симеона Полоцького належать також дві п'єси — «Комедія притчі про блудного сина» (1678) і трагедія «Про Навходоносора царя» (1673 — 1674). Він по праву вважається засновником російського силабічного віршоскладання та основоположником російської драматургії. Його творчість створила необхідні передумови для становлення російського класицизму. Доробок С. Полоцького засвідчує нерозривний зв'язок з духовно-культурним життям України, традиціями української словесності, які він плідно розвивав і збагачував.